

ג'ייקוב סבג'

ההיעלמות

בחטות הדרישה לגיוון גזעי, היהודים נדחקים החוצה מהאוניברסיטאות ומהחיים הציבוריים בארה"ב, בממדים מבעיתים. בנאמנותם לדת האזרחית הליברלית שפנתה נגדם, הם שותקים ובוועים את תדהמתם

מרצה למדעי הרוח באוניברסיטה ציבורית יוקרתית, עם אופציה לקבלת קביעות, סיפרה לי על המועמדים לקבלה ללימודים במחלקה שלה בשנה הבאה. מתוך כעשרים מועמדים, ארבעה-חמישה הם יהודים. אחד הוא תלמיד ישיבה עם סיפור רקע נהדר והמלצות מרשימות אף יותר. הוא נדחה משום שאינו "מגוון" מספיק. המרצה אינה פוצה פה, כמובן – הקביעות שלה מונחת על הכף. בסופו של דבר, אף יהודי אחד אינו מתקבל ללימודים.

מרצה יהודי אחר מגיש מועמדות למשרה באוניברסיטת קליפורניה. בהצהרת המגוון שהוא מחויב למסור – שאותה הוא מתאר כ"טקסט המביש ביותר שאי פעם כתבתי" – כל מטרתו היא לשדר את הרושם שהוא מקווה להיות היהודי האחרון שהם אי פעם יקבלו לעבודה. הוא בכל זאת לא מתקבל.

ובעצם, למה שיתקבל? בהתבסס על נתונים מאתר YouGov, אריק קאופמן מצא שרק ארבעה אחוזים מהאקדמאים המובחרים באמריקה מתחת לגיל שלושים הם יהודים – לעומת 21 אחוז יהודים בדור הבייבי-בום.¹ הצניחה בשיעור העורכים היהודים בכתב

לפתע, היכן שרק תביטו, היהודים נעלמים. אתם מרגישים את זה מתקרב אליכם כמו שינוי במזג האוויר: חרדת ההדרה, אובדן הניידות החברתית. הבחנתם בזה לראשונה במשרד, או כשילדיכם הגישו מועמדות לאוניברסיטה, או אולי כשעשיתם משהו פשוט כמו לצפות בסרט בנטפליקס. לא יאה להתחיל לעשות רשימות, אבל אינכם מצליחים להתאפק: באקדמיה, בהוליווד, בווישינגטון, אפילו בניו-יורק – בכל מקום שבו הורגשה בעבר נוכחותם של יהודי אמריקה – ההשפעה שלנו נמצאת בנפילה חופשית.

האינסטיטוט הראשוני של יהודים רבים הוא להסתכל פנימה: אנחנו מאשימים את נישואי התערובת, ההתבוללות, אובדן מוסר העבודה שהיה לנו כמהגרים. אלו תירוצים, כמובן, שכן הגורם העיקרי לדעיכה אינו היהודים עצמם, אלא העובדה שהליברליזם האמריקני – דתנו האזרחית – פנה נגדנו. הצלחה יהודית נתפסה עד לא מכבר כעדות לקדמה האמריקנית וליכולתה להתגבר על דעותיה הקדומות; והנה כיום "ייצוג יתר" של יהודים שוב אינו נחשב מקור לגאווה, אלא בעיה שיש לפתור.

מאמר זה הופיע במקור באנגלית במגזין טאבלט, בכתובת tabletmag.com, ומפורסם כאן באישור המגזין. תרגם יובל סימן-טוב. יצוין כי המאמר נכתב לפני שבית המשפט העליון של ארצות הברית פסל את מכסות הקבלה הגזעיות שנהגו באוניברסיטאות האמריקניות (ראו במדור הכרוניקה להלן).

ולפעמים אף חמישה או שישה. העיתון היהודי פורוורד פרסם בכל שנה טורים משתפכים שהיללו את העילויים היהודים. מאז 2020, לא יותר מיהודי אחד בשנה קיבל את המענק. הפורוורד לא טרח להתייחס לזה.

*

יהודי אמריקה צופים כיום במבט מבולבל במאבק המתנהל בבית המשפט העליון בין ארגון "סטודנטים למען תנאי קבלה הוגנים" לאוניברסיטת הרווארד. אנחנו מזדהים ברמה מסוימת עם טענותיהם של האמריקנים האסייתים (שמוצאם במזרח אסיה), התובעים את הרווארד בגין קביעת תנאי קבלה המפלים נגדם על בסיס גזעי. אולי הם באמת היהודים החדשים, שנאלצים להתמודד עם אותם חסמים – גזענות וזונית, סגירת חשבונות אישיים – שהוצבו בפנינו בעבר.

מצד שני אנחנו תופסים מעצמנו אנשי הקסטה הגבוהה, חברים באליטה נאצלת, ומעמידים פנים שאיננו מבחינים בכך שמכסות ה"מגוון, הוגנות והכלה" (DEI) אינן אלא כלי להדרת קבוצות מסוימות של אמריקנים, כולל אסייתים ויהודים. הארגונים הקהילתיים היהודיים, נואשים לשמר את מעמדם הדועך בקואליציה הליברלית, מתעלמים מהניגודים הללו. הליגה נגד השמצה, שבעבר שימשה מגינת האינטרסים היהודיים, אבל כיום מרגישה בנוח בתפקידה החדש כשפחה של בעלי השררה, הגישה את חוות דעתה לבית המשפט – וציידה בהרווארד.

בשנות הארבעים הגישה של הליגה נגד השמצה הייתה שונה. במשך עשורים, מכסות לא־רשמיות ברוב אוניברסיטאות ליגת הקיסוס הגבילו את מספר היהודים

העת למשפטים של הרווארד – ירידה של כמעט חמישים אחוז בפחות מעשר שנים² – יכולה בעצמה להיות חומר למאמר בכתב עת אקדמי.

אותה תבנית נצפית בשאר מוסדות העילית של אמריקה: מגמת ירידה איטית, משנות התשעים עד אמצע שנות העשרה – ככל הנראה בשל מגוון גורמים סוציולוגיים רגילים – ואז, צניחה: טיהור דרמטי ומקיף כל כך, שהוא כמעט גורם לכך לתהות מי נתן את ההוראה.

חברי מנהלים במוזיאונים מגוונים את עצמם כיום בכך שהם גורמים ליהודים להתפטר.³ אוֹצֶרֶת יהודייה מכובדת ממוזיאון גוגנהיים טוהרה מתפקידה⁴ אחרי שהעמידה תערוכה של ז'אן מישל בסקיה.⁵ במכון האומנות של שיקגו, אפילו המתנדבות היהודיות הנחמדות נשלחו חזרה לביתן משום שאינן מחזיקות במוצא האתני הנכון.⁶ ישנו ענף שלם של תוכניות קיץ, מלגות ולימודי פוסט־דוקטורט שאינן פתוח עוד ליהודים.

ב-2014 היו 16–20 אומנים יהודים בביאנלה של מוזיאון ויטני. אחרי קמפיין ציבורי מאוד⁷ נגד חבר יהודי בוועד המנהלים עם קשרים למערכת הביטחון הישראלית, האוצרים קלטו את המסר. בביאנלה של 2022 היו לא יותר משני יהודים.

הציצו בשמות היהודיים ברשימת המועמדים למלגה של מוזיאון גוגנהיים מ-2012. אני ספרתי כשלושים־ארבעים. הציצו ברשימה המקבילה עשר שנים אחר כך. יהיה לכם הרבה יותר קשה למצוא שמות כאלה (אני מצאתי 14–16).

בין השנים 2010–2019 היו לפחות שלושה יהודים בכל שנתון של מלגת מקארטור,

נתונים ממשרד הכומר של אוניברסיטת ייל – ככל הנראה אוניברסיטת ליגת הקיסוס היחידה שעדיין עוקבת אחר שיוכם הדתי של הסטודנטים – מצביעים על מגמה דומה: האוכלוסייה היהודית הצטמצמה מ-19.9 אחוז בשנות ה-2000, ל-16.4 אחוז בשנות ה-2010. לפני כמה שנים, הכומר של ייל סיפר למאיר חיים פוזנר, הרב של חב"ד בייל, שבערך 11 אחוז מהסטודנטים לתואר ראשון בייל הם יהודים. "מאז המספר ירד מעט", אמר לי הרב פוזנר בנובמבר.

"האוניברסיטה החליטה שמגוון, הוגנות והכלה הם עקרונות העל מבחינת תנאי הקבלה", סיפר לי בכיר בארגון הלל. "ישנה הסכמה כללית על כך שלסטודנטים יהודים קשה יותר להתקבל לאוניברסיטאות מהדרג הראשון". והקושי הזה אינו מוגבל ליהודים חילוניים – גם שיעור האורתודוקסים המודרניים צנח. יועץ קבלה למכללות בבית ספר יהודי מוביל מדווח שמאז שינוי תנאי הקבלה באקדמיה, והפסקת הקבלה על סמך ציונים, מספר התלמידים האורתודוקסים ירד. "כל שנה נעשית קשה יותר", הוא אומר. "היכולת שלנו לחזות בצורה מחושבת את סיכויי הקבלה ירדה מאוד".

והתגובה – דממת מבוכה. כאילו השתרר כאן "אוקרטה", קוד השתיקה המפיוזי. אוניברסיטאות ליגת הקיסוס חדלו לקיים ימי ייעוץ בבתי הספר היהודיים שהם פקדו מזה עשורים. באוניברסיטת פנסילבניה היו פעם שני מנייני תפילה ביום – כעת יש אחד. פה ושם נשמעים לחשושים על כך שאם המגמה הנוכחית תימשך, חלק מהמכללות לא יוכלו להמשיך לקיים קהילה אורתודוקסית.

מדריך המכללות של ארגון הלל משנת 1999 נראה כיום כמו ממצא עתיק מציוויליזציה

לכעשרה אחוזים מסך הסטודנטים, אף שהיו הרבה יותר מועמדים יהודים ראויים לקבלה. ארגונים יהודיים שמו לעצמם מטרה לרסק את המחסום הבלתי-נראה הזה, ועד סוף שנות החמישים, המכסות מוגרו. הקיץ הארוך של ההצלחה היהודית באמריקה החל.

אבל העונות תמיד מתחלפות. סקר של הקרן לזכויות הפרט בחינוך ו-Yougov מצא שרק שבעה אחוזים מהסטודנטים באוניברסיטאות ליגת הקיסוס מזדהים כיום כיהודים: פחות ממגבלת עשרת האחוזים בתקופת השיא של המכסות האנטישמיות.⁸

מארק אופנהיימר, בהסכת המרתק שלו על ההיסטוריה של היהודים באוניברסיטאות ליגת הקיסוס, מתאר את המצב הבעייתי של החיים היהודיים בקמפוס. הרווארד ירדה מ-25 אחוז יהודים בשנות התשעים והאלפיים, לפחות מעשרה אחוזים כיום. "תיאורטית ייתכן שאחוז היהודים מבין הסטודנטים הלבנים בהרווארד הוא כפי שהיה תמיד", הוא מסביר, "אבל הרווארד לא הקטינו את מספר הספורטאים שהם מקבלים ... והם שמרו על המגוון הגיאוגרפי שלהם. אז אם אתה ילד יהודי שאינו ספורטאי, אם בני משפחתך אינם בוגרי המוסד, ואם אתה לא גר בווימינג ... אז לא נשאר לך הרבה מקום".

על פי מדריך המכללות של ארגון הלל, האוכלוסייה היהודית באוניברסיטת פנסילבניה ירדה מ-26 אחוז ב-2015 ל-17 אחוז ב-2021; באוניברסיטת ניו-יורק היא ירדה מ-24 אחוז ל-13. בפרינסטון, קולומביה וקורנל היו ירידות קטנות יותר, אבל ניכרות גם כן (אוניברסיטת בראון ומכללת דארטמות, עם סדרי העדיפויות המוסדיים השונים שלהן, הן למרבה השמחה יוצאות מהכלל).

שיהיה יותר מחבר קונגרס יהודי אחד. זה מדהים".

יהודים צעירים יותר מוצאים את עצמם מחוץ לארגונים הליברליים שהוריהם וסביהם עזרו להקים. התפוררות זהותנית מרעידה את העולם הפרוגרסיבי.¹² מצעד הנשים, האיגוד האמריקני לזכויות אזרחיות והמרכז המשפטי לעוני בדרום ארצות הברית¹³ – כולם נפטרים ממנהיגיהם היהודים. תם העידן של אישים דוגמת "איירה הגדול" – איירה (עירא) גלזר, מנכ"ל האיגוד האמריקני לזכויות אזרחיות לשעבר ופעיל זכויות אדם. אפילו נשיאו היהודי של הארגון הסביבתי אגודת אודבון אולץ לפרוש.¹⁴

ישנם עדיין יהודים רבי-כוח בווינגטון – נאו-נאצים אוהבים לפרסם בטוויטר תמונות של הקבינט של ביידן – אבל השפעתם דועכת. האם זה צירוף מקרים שבסנאט של ארצות הברית (מהדוגמאות הנאות ביותר לקבוצה של גברים מזדקנים שאינם יודעים לשמור את הידיים שלהם לעצמם), הסנאטור היחיד שאולץ להתפטר בתקופת התבהלה של תנועת המי-טו, היה יהודי? או שפעילים קראו להתפטרותה של הסנאטורית דיאן פיינשטיין, כשהמטרה המפורשת של דרישתם הייתה החלפתה במישהו לא יהודי?¹⁵

מתוך 114 השופטים הפדרלים שמונו על ידי ביידן (נכון לכתבת שורות אלה), נדמה שרק 8–9 הם יהודים – בתחום שכלל, היסטורית, לפחות 20 אחוז יהודים.¹⁶ ליברלים סוגדים לרות ביידר גינסבורג כמעין דובון-אכפת-לי יהודי קסום, אבל הם לא יעזו לקדם "אישה לבנה" אחרת לבית המשפט העליון בזמן הקרוב. חזרנו לימים של לא יותר מיהודי אחד בבית המשפט.

אבודה. בהרווארד היו אז 1,500 סטודנטים יהודים לתואר ראשון, וכך גם בייל. באוניברסיטת קולומביה מספר הסטודנטים היהודים עמד על 6,000; באוניברסיטת פנסילבניה – 5,000; באוניברסיטת ניו-יורק – 14 אלף. קשה להאמין שב-2008 עוד נכתבו מאמרים על "המרוץ" לגיוס סטודנטים יהודים.⁹

מה שהיה רגיל לפני פחות משני עשורים, נשמע כיום כמו שירת הסירנה של תור זהב נשכח. עצם המחשבה ש-15–20 אחוז מהסטודנטים לתואר ראשון יהיו יהודים, במדינה שבה חלקם של היהודים באוכלוסייה עומד על 2.4 אחוז, היא מגונה בחברה הליברלית של ימינו.

*

בניו-יורק – מוקד הכוח הפוליטי היהודי באמריקה – כמעט לא נותרו יהודים בעמדות כוח. לפני עשור היו בעיר חמישה אנשי קונגרס יהודים, ראש עיר יהודי, שני נשיאי רובעים יהודיים ו-14 חברים יהודים במועצת העיר. כיום נותרו רק שני חברי קונגרס ונשיא רובע בודד, ובמועצת העיר, המונה 51 חברים, רק שישה הם יהודים. שלי סילבר, יהודי אורתודוקסי ולשעבר מנהיגה המושחת של האספה המדינתית של ניו-יורק, הוחלף על ידי יו-לין ניו, "פרוגרסיבית" תומכת ב-די-אס ששמו של אביה האוליגרך הופיע ב"מסמכי פנמה" הידועים לשמצה שתיעדו העלמות הון. אפילו מוזיאון המהגרים בלואר איסט סייד איבד את אופיו היהודי.¹⁰

"מדובר בהעדר זהות יהודית אצל יהודים", טען האנק שיינקופף, יועץ פוליטי המקורב למפלגה הדמוקרטית, בריאיון לווינגטון פוסט.¹¹ "ואין להם מספיק כוח כדי להבטיח

שתנאי בסיס הוא לא להיות יהודי. פעם עוד חשבנו שיהודים שולטים בהוליווד.

הדעיכה כל כך מהירה – והזיכרון של תור הזהב עוד כל כך טרי – עד שמתבקש לעשות ממנה בדיחה.²⁵ בעונה האחרונה של הסדרה 'תרגיע', לארי דייוויד נפגש עם קבוצת נציגי אולפנים, צעירים ולא יהודים, ומנסה לשכנע אותם לבחור נערה מקסיקנית-אמריקנית לגלם את אהובתו היהודייה של לארי הצעיר. ב'ריבנט', הסדרה של סטיב לביטן ברשת 'הולו', הגורדיה הישנה של כותבי קומדיות-מצבים יהודים מגיעה לעימות לא נעים עם עמיתיהם הצעירים יותר, הנעזרים יותר, ובהחלט לא יהודים.

אפילו ההיסטוריה היהודית של הוליווד כבר לא שייכת ליהודים. מוזיאון האקדמיה החדש, המוקדש ל"הכלה רדיקלית", ואשר הוקם במימון כספו היהודי של חיים סבן, לא הואיל להכיל בתוכו את מייסדיה היהודים של הוליווד.²⁶ סרטו של דמיאן שאול, 'בבילון', שהתרכס בקופות, עוסק בתור הזהב של הוליווד, ובו הבמאי מספר את סיפורם הלא-היסטורי של מנהל אולפן קולנוע מקסיקני ולסבית אסייתית-אמריקנית, במקום את סיפורם האמיתי עד מאוד של אילי העסקים, התסריטאים או הבמאים היהודים של אותה תקופה. לב העניין אינו העובדה ששאול התעלם מהיהודים (כל אחד יכול לעשות את זה), אלא שאף לא מבקר אחד טרח לציין את ה"מחיקה" הזו. התרבות עברה הלאה.

מה שנותר מהוליווד היהודית חי על זמן שאול. שפילברג יכול להוציא את סרטו 'הפייבלמנים', ג'יימס גריי את 'זמן ארמגדון', אבל רק משום שאלו סרטי גוסטלגיה. אוטוטו כבר לא יהיו רות ביידר גינסבורגים או סטיבן שפילברגים, רק כמה חקייני סיינפלד עם

נדמה שליהודים יש כל כך הרבה כוח והשפעה, עד שהסנאטור היהודי הבכיר בהיסטוריה נתקל בקושי פוליטי רב מדי כשהוא מנסה לגייס לעבודה גרסה צעירה של עצמו. ב-2014 היו לפחות 15 יהודים בצוות של צ'אק שומר, שמונה 64 איש.¹⁷ אחרי שהופעל עליו לחץ בטענה שצוותו אינו מגוון מספיק,¹⁸ ועל אף שהצוות גדל ל-89 איש, שומר כבר לא יכול להשלים מניין.¹⁹

בלוס-אנג'לס – העיר הכי יהודית באמריקה אחרי ניו-יורק – ישנם כיום רק שני חברי מועצה יהודים, לעומת שישה בשנת 2000. במסגרת השערורייה של השנה שעברה,²⁰ נורי מרטינו, נשיאת המועצה בעלת הלשון המשולחת, אמרה דברים איומים על שחורים, ואחאקנים (מהגרים ממדינת ואחאקה במקסיקו) ואפילו על ארמנים – אבל היהודים זכו בקושי להערת שוליים. "היהודים ניתקו את הקשרים שלהם לדרום לוס-אנג'לס", היא אמרה. "הם הולכים לדפוק את כל השאר".

ואם כבר מדברים על לוס-אנג'לס, לפני עשור היו 22 יהודים ברשימת 50 מפיקי הטלוויזיה הגדולים של ה'הוליווד ריפורטר'.²¹ ב-2022, יש 13.²² פרט למגי ג'לנהול החצי-יהודייה (והמפורסמת משכבר), תצטרכו ללכת שש שנים אחורה כדי למצוא יהודי אחד ברשימה השנתית של עשרת הבמאים המומלצים של מגזין וראייטי.

הודות לאופנה ההוליוודית החדשה, והמגונה, הדורשת פירוט אתני וגזעי בראש כל מסמך קורות חיים, אנחנו יכולים לראות את מספר המזדהים כיהודים בסדנאות הכותבים והבמאים בפסטיבל סאנדנס,²³ או בתוכניות הכותבים והמתמחים של אולפני אן-בי-סי, פרמאונט ודיסני²⁴ – המספר הוא אפס. נדמה

מופעי "היו ימים". אין ספק שלעולם לא יהיה עוד לארי קינג או אנדי בורוביץ – יהודים כל כך לא מרשימים. עוד אפשר לתהות מה שמו להם באוכל באותם ימים.

*

בשנות החמישים, אחרי מותו של סטאלין, אחרי הטיהורים, הפוליטבירו פנה לסוגיה בוערת אחרת: ייצוגיות היתר של יהודים בחיים הסובייטיים. ייצוג פרופורציונלי (3 אחוז טג'יקים! 2 אחוז אוזבקים! 12 אחוז אוקראינים!) הפך למדיניות רשמית, ולאורך העשור הבא הנומנקלטורה – האליטה הפקידותית – היהודית חוותה שחיקה מהירה. היהודים הסובייטים, שתרמו להקמת המדינה הקומוניסטית – ונתרמו ממנה – במידה לא פרופורציונלית, מיצו את תועלתם.

מאמר בניו-יורק טיימס ב-1964 הסביר שהרפובליקות הסובייטיות העניקו למספר מסוים של סטודנטים "העדפות בתנאי הקבלה" על בסיס מוצאם הלאומי, ועל כן לאומים אחרים – דהיינו יהודים – הודרו.²⁷ "אחוז היהודים שהורשו ללמוד באוניברסיטאות ברוסיה הצארית גבוה יותר מאשר בברית המועצות בימינו", הכריז הקונגרס היהודי האמריקני הנועם. "אחוז בוגרי האוניברסיטאות, העומד על 8.2, אינו מתיישב עם אחוזי הרישום של יהודים לאוניברסיטאות בהווה, העומד על 3.22".²⁸

כחסידים נאמנים של המיזם הליברלי בעידן שאחרי מלחמת העולם השנייה, יהודי אמריקה פעלו במשך עשורים למען סובלנות ושוויון הזדמנויות, בין השאר משום שאנו היינו המרוויחים העיקריים מכך. הליגה נגד השמצה לא נאבקה נגד מכסות בשנות החמישים משום שחשבה שיהודים

צריכים להירשם לאוניברסיטאות באחוזים פרופורציונליים לשיעורם באוכלוסייה. משטר המגוון, הוגנות והכלה החדש מתייחס לכל הבדל בין קבוצות כעדות ליתרון לא הוגן – ועם זאת מצופה מאיתנו לחשוב שאין זה אלא צירוף מקרים שהייצוג היהודי צונח בדיוק באותו רגע שבו אמריקה שועטת בטירוף לעבר יצירת מאזן גזעי חדש בכל הענפים החשובים.

משום שמה שמוצג כתגובת נגד למוקדי הכוח ה"לבנים" של אמריקה, הוא במקרים רבים תכסיס מחוכם. מוסדות ליברליים עוברים טיהור לא פרופורציונלי של יהודים משום שיהודים קיימים בשיעורים לא פרופורציונליים בתוך המוסדות הללו.

כשקטיביסטים ועיתונאים ומנהלים מדברים על כך שברודווי או רשת הרדיו הציבורית או הוצאות הספרים הן "לבנות מדי", מה שהם באמת רוצים לומר הוא "יהודיות מדי".²⁹ כשבניו-יורק טיימס טוענים שהם רוצים שהדמוגרפיה הפנימית במערכת העיתון תהיה דומה יותר לזו של ניו-יורק (חוץ מאוכלוסיית החסידים, כמובן), המשמעות היא "פחות יהודים". לפני עשרים שנה, אם איל התקשורת פט רוברטסון היה אומר דברים דומים – משמיע אותן טענות בנוגע לאותם אנשים וענפים ומוסדות – כולם היו ממהרים לגנות אותם כאנטישמיים. כיום זו קריאה לצדק חברתי.

בשנות השישים והשבעים, משהוצבו חסמים קשים להתקדמותם המקצועית, יהודי ברית המועצות איבדו תקווה. ילדיה ונכדיה של המהפכה ניסו להגר. כשהרשויות לא אפשרו להם, יהודי אמריקה התגייסו למענם, הקימו ארגונים קהילתיים חדשים, עתרו לקונגרס,

ונכדיהם בצד הלא-נכון.

אם פוטין או אורבן יפחיתו את אוכלוסיית היהודים באוניברסיטאות שלהם בחמישים אחוז, הליגה נגד השמצה תודעק. אבל הרווארד וייל יכולות לאבד כבדרך קסם כמעט חצי מהסטודנטים היהודים שלהן, בתוך פחות מעשור, ואנחנו נספוג את זה בשקט. העובדה שתגובתו של הממסד היהודי הליברלי המבועת להתרחשות הזו היא השלמה מלאה ומוכנעת, חושפת בפנינו בדיוק כמה כוח עוד נשאר ליהודים באמריקה.

מחו באלפיהם מחוץ למטה האומות המאוחדות. הקהילה שלנו הייתה אז בטוחה בעוצמתה ובטוחה בעתידה.

האמריקנים האסייתים מגלים את הכבוד העצמי הדרוש כדי להשיר מבט אל נוהגי הקבלה לאוניברסיטאות, ולדרוש ייצוג הוגן. היהודים, כמו תמיד, הם עם לבדד. החל מתנועת זכויות האדם, עבור בווייטנאם וכלה בשלל המרהיב של הישגיהם התרבותיים והפוליטיים, היהודים הליברלים בני הדור הבייבי-בום תמיד ידעו להיות בצד הנכון של ההיסטוריה. רבה האירוניה בכך שהם סייעו להעצים תנועה שכעת מציבה את ילדיהם

Peter Van Buren, "Tenement Museum is building big fat lie: Evicting real-life stories for a flat-out woke fantasy", *New York Post*, November 30, 2021

Paul Schwartzman, "Do Jewish New Yorkers care about identity politics? Jerry Nadler hopes so", *The Washington Post*, July 19, 2022

Ryan Grim, "Elephant in the Zoom", *The Intercept*, June 13, 2022

Leah Mcsweeney and Jacob Siegel, "Is the Women's March Melting Down?", *Tablet*, December 11, 2018; Alan Blinder, "Southern Poverty Law Center President Plans Exit Amid Turmoil", *The New York Times*, March 22, 2019

Zack Colman, "Audubon CEO resigns after complaints of toxic workplace", *Politico*, April 20, 2021

Carla Marinucci, "Newsom says he'll name Black woman to Senate if Feinstein resigns", *Politico*, March 15, 2021

Danielle Root, Jake Faleschini, Grace Oyenubi, "Building a More Inclusive Federal Judiciary", *CAP*, October 3, 2019

https://www.legistorm.com/member/85/Sen_Chuck_Schumer/195.html

Eric Kaufmann, "The reality Kanye has missed is that the Jewish presence in the American elite is falling, and quickly", Twitter, October 17, 2022

ראו זמן, Board of editors, *Harvard Law Review* במרשתת.

Robin Pogrebin and Elizabeth A. Harris, "Warren Kanders Quits Whitney Board After Tear Gas Protests", *The New York Times*, July 25, 2019; Brian Boucher, "MoCA Cleveland Director Resigns After Canceling Show on Police Brutality", *The New York Times*, June 19, 2020

Helen Lewis, "The Guggenheim's Scapegoat", *The Atlantic*, October 3, 2022

אמן גרפיטי ממוצא אפריקני ופורטוריקני. הערת המתרגם.

Faith Bottum, "Indocency on Display at the Art Institute of Chicago", *The Wall Street Journal*, Oct 15, 2021

"Decolonize This Place", *Wikipedia*

Eric Kaufmann, "Diverse and Divided: A Political Demography of American Elite Students", *CSPI Center*, October 3, 2022

Daniel GoldenStaff, "In Effort to Lift Their Rankings, Colleges Recruit Jewish Students", *The Wall Street Journal*, April 29, 2002

<p><i>Deadline</i>, December 9, 2022; Denise Petski, "Disney Writing Program Unveils 2023 Participants", <i>Deadline</i>, January 10, 2023; "Apprenticeship Program Announces 14 New Members", <i>Life at Disney</i>, August 8, 2022</p> <p>"Curb Your Enthusiasm: The hulu Gang" 25 סרטון ביוטיוב, 8.9.2021</p> <p>Gary Baum, "How the Academy Museum's Jewish Exclusion Became Exhibit A", <i>The Hollywood Reporter</i>, March 19, 2022</p> <p><i>The</i>, "Soviet Said to Curb Education for Jews" 27 <i>New York Times</i>, April 29, 1964</p> <p>"Percentage of Jewish Students in Soviet Union Smaller Than Under Czar", <i>Jewish Telegraphic Agency</i>, April 29, 1964</p> <p>Karu F. Daniels, "The Great White Way is still too white, Black Broadway stars and advocates say", <i>Daily News</i>, June 10, 2022; Rod Dreher, "Is NPR in the Grips of (Checks Notes) White Supremacy?", <i>The American Conservative</i>, January 7, 2022; Richard Jean So and Gus Wezerek "Just How White Is the Book Industry?", <i>The New York Times</i>, December 11, 2020</p>	<p>Carl Campanile, "Schumer under fire for lack of diversity on Senate staff", <i>New York Post</i>, January 12, 2017</p> <p>https://www.legistorm.com/member/85/Sen_Chuck_Schumer/274.html 19</p> <p>David Zahniser, Julia Wick, Dakota Smith, Benjamin Oreskes, "Nury Martinez resigns from L.A. City Council in wake of audio leak scandal", <i>Los Angeles Times</i>, Oct 12, 2022</p> <p>"THR's Top 50 Showrunners 2012", <i>The Hollywood Reporter</i>, October 3, 2012 21</p> <p>s 50 Most 'Hollywood' ,Mikey O'connel 22 <i>The</i> , "Powerful TV Showrunners of 2022", <i>Hollywood Reporter</i>, October 6, 2022</p> <p>Matt Grobar, "Sundance Institute Sets Fellows For 2022 Screenwriters Lab", <i>Deadline</i>, January 14, 2022; Matt Grobar, "Sundance Institute Sets Fellows For 2022 Directors, Screenwriters And Native Labs", <i>Deadline</i>, May 9, 2022 23</p> <p>Denise Petski, "NBC TV Writers Program Selects 8 For 2022-23 Class", <i>Deadline</i>, September 30, 2022; Katie Campione, "Paramount Global Announces Participants For 2022-2023 Writers Mentoring Program", 24</p>
--	---